Telefon № 11. Dodatek bezpłatny „Nasz Tygodnik" Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 15 groszy. Reklamy przed działem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesołowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Za redakcję odpow. Władysław Wesołowski, Nowe.

Nr. 8. Nowe, sobota 22 lutego 1930 r. Rok VII.

Obchód dziesięciolecia w Nowem.

W niedzielę, dnia 16 b. m. Nowe obchodziło dziesięciolecie objęcia Pomorza przez armię polską. Imponująco wypadły te uroczystości, a to dzięki pięknemu przybraniu domów i tłumom publiczności, która wzięła w obchodzie udział.

W sobotę, dnia 15 b. m. o godzinie 6-tej wiecz. odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Miejskiej. Przemówił tu p. burmistrz Jabłoński, przypominając doniosłe chwile przed laty dziesięciu, gdy wkraczały tu wojska polskie. Mowę swoją zakończył p. burmistrz J. okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Podczas przemówienia p. burmistrza J. wszyscy obecni radni oraz członkowie Magistratu powstali z miejsca.

W niedzielę uroczystości rozpoczęły się wspaniałym pochodem ulicami Kolejową, Sądową, Kościuszki, Klasztorną, Rynek i Gdańską, a następnie udano się na nabożeństwo do kościoła farnego, celebrowane przez ks. wikarego Ringwelskiego. Po ewangelji ks. proboszcz Bartkowski odczytał list pasterski ks. biskupa Okoniewskiego, przypominający czasy wkroczenia przed 10 laty na ziemię pomorską oddziałów wojsk polskich i wzywający ludność diecezji do dalszej usilnej pracy dla dobra i potęgi Najjaśniejszej Rzplitej.

Wieczorem odbyła się na sali p. Borkowskiego wieczornica, przeplatana śpiewem „Lutni" i „Chóru nauczycielskiego", odczytem o „Znaczeniu Pomorza i Bałtyku dla Polski", żywymi obrazami i t. p.

Nadmienić tu wypada, iż z okazji tej uroczystości miasta wypłaciło każdemu ubogiemu 5,00 zł.

Powstańcy i Wojacy miasta Nowego.

W dniu święta Dziesięciolecia, w dniu radości i wesela z powodu odzyskania przed dziesięciu laty Wolności, po całym powiecie świeckim rozlega się głos wojacki, nawołujący do łączenia się pod jednym sztandarem dla wspólnej pracy dla dobra Ojczyzny.

W pierwszych dziesięciu latach, zdołaliśmy wśród ciężkich warunków stworzyć silne fundamenty pod przyszłe losy naszego narodu. Poznały nas z naszej pracy wszystkie narody i państwa i przekonały się o naszych wielkich siłach żywotnych.

Przy robieniu rachunku sumienia narodowego, przy wydawaniu sprawozdania z dziesięcioletniej pracy na niwie wojackiej, zauważyliśmy, że jeszcze nie wszyscy druhowie silnie są spojeni jedną ideą w pracy dla dobra ojczyzny. Aby błędu tego w drugiem dziesięcioleciu pracy na niwie narodowej nie powtarzać, wzywamy Was Druhowie miasta Nowego, abyście się silnie złączyli z kilkutysięczną armją wojacką w powiecie świeckim.

Pamiętajcie, że po drugiej stronie Wisły patrzy na was wróg, który cieszy się, gdy widzi u nas brak spoitości i jedności narodowej. Do tego dopuścić nie możemy. Musimy się zjednoczyć i w następnych latach powiększyć naszą karność i jedność na ziemi pomorskiej, która na zawsze łączyć będzie naszą Ojczyznę z naszym Bałtykiem.

Wzywamy was przeto do łączenia się z nami, którzy zapominamy o kłótniach i partjach, a tworzymy jedną, wielką Rodzinę wojacką, która strzeże całości i nietykalności naszej Ojczyzny. Naszem pozdrowieniem jest hasło „WOLNOŚĆ", które przypomina nam obowiązki wobec Boga i Ojczyzny. Takie obowiązki spoczywają na nas, i od tych nie wolno się nam uchylać, bo tego wymaga od nas krew naszych przodków, przelana w walce o niepodległość.

Liczymy zatem, że w najbliższym czasie zwołacie u siebie druhowie zebranie reorganizacyjne, na które przybędziemy i wytkniemy sobie wspólnie kierunek pracy na przyszłość.

Do tego czynu wzywamy Was hasłem

„WOLNOŚĆ"

Zarząd Okręgowy
Tow. Powstańców i Wojaków
w Świeciu.

Z Towarzystw.

Jak się dowiadujemy, czyni miejscowe Towarzystwo Gimn. „Sokół" przygotowania, aby wystawić w dniu 2 marca r. b. na sali p. Borkowskiego przedstawienie amatorskie p. t. „Gwiazda Syberji" dramat w 4 odsłonach.

Ze względu na przepiękną do łez wzruszającą treść tego dramatu, nie powinno braknąć na tem przedstawieniu żadnego prawego obywatela-polaka.

Zagadnienia gospodarcze na terenie międzynarodowym, a Polska.

Referaty pp. prezesa Hersego, dyr. Trepki i dyr. Wartalskiego w Stowarzyszeniu Publicystów i Dziennikarzy Gospodarczych.

Na terenie międzynarodowym dokonywuje się już od pewnego czasu szereg posunięć o niezwykle doniosłem znaczeniu dla kształtowania się i rozwoju życia gospodarczego w poszczególnych państwach. Sprawy te są u nas mało znane, jakkolwiek ze względu na specjalne warunki, w jakich znajduje się Polska, jako państwo o charakterze rolniczo-przemysłowym, zagadnienia te powinny wywołać specjalne zainteresowanie. To też dobrze się stało, że Stowarzyszenie Polskich Publicystów i Dziennikarzy Gospodarczych zainaugurowało w roku bieżącym zebrania dyskusyjne zbiorowym referatem pierwszorzędnych znawców naszego życia gospodarczego i rzeczników naszych spraw na terenie międzynarodowym pp. prezesa B. Hersego, dyr. posła E. Trepki i dyr. St. Wartalskiego.

Po zagajeniu zebrania przez prezesa Stowarzyszenia, dyr. Alfreda Kielskiego, zabrał głos p. prezes Bogusław Herse, który podał genezę powstania i skreślił poszczególne etapy rozwoju Międzynarodowej Izby Handlowej.

Specjalnie zainteresują nas następujące szczegóły. Udział Polski w Międzynarodowej Izbie Handlowej datuje się od r. 1921, przyczem prezesem Międzynarodowej Izby Handlowej, po wygaśnięciu ostatniej kadencji, czyli po upływie dwóch lat, będzie przedstawiciel Polski.

P. prezes Herse omówił bliżej działalność Polskiego Komitetu Narodowego M. I. H., opierającego się o Związek Izb Przemysłowo-Handlowych w Polsce. Centralny Związek Polskiego Górnictwa, Przemysłu, Handlu i Finansów i Naczelnej Organizacji Przemysłu i Rolnictwa Zachodniej Polski, podkreślając wybitne zasługi senatora Gliwica i dyr. Faltera, jako rzeczników Polski na terenie międzynarodowym. Referent wskazał na trudności, jakie napotkała Polska na ostatnim kongresie amsterdamskim, jako państwo o strukturze mieszanej. Trudności te potęguje jeszcze fakt, że na ostatnim kongresie M. I. H. były reprezentowane państwa bądź wybitnie przemysłowe, bądź też wybitnie agrarne. Wreszcie dodał, że delegacja polska na kongresie stale podkreślała, iż propagowany przez M. I. H. liberalizm winien być rozszerzony na wymianę ludzi i kapitału.

Bardzo ciekawie wypadł referat p. dyr. E. Trepki, który na wstępie wskazał, że geneza projektu o rozejmie celnym ściśle się wiąże z tendencjami wolno-handlowemi, jakie zapanowały bezpośrednio po wojnie. Szereg państw europejskich, na czele z Anglją, najbardziej zainteresowany w eksporcie, zaczął zwalczać wybujały protekcjonizm jako zjawisko szkodliwe. Ruch ten zawiera niewątpliwie pierwiastki zdrowe, ale należy uwzględnić fakt, że w tych tendencjach liberalnych kryją się elementy wybitnie polityczne.

Szczególnie podkreślić trzeba, że pomimo zaleceń Konferencji Ekonomicznej (w r. 1927), zwracających się przeciwko wszelkim szykanom i podwyższeniu stawek celnych, w ciągu ostatnich dwóch lat raczej nastąpiło w poszczególnych państwach podniesienie taryf celnych. Jednak pewne akcje kolektywne Ligi Narodów nie pozostają bez rezultatu. Mowa tu o zniesieniu zakazów wywozu dla skór i kości. Na wezwanie też Ligi Narodów zbiera się w połowie lutego r. b. konferencja międzynarodowa w celu stworzenia podstaw dla rozejmu celnego i rokowań o obniżenie stawek celnych.

Omawiając wyczerpująco istniejące w tej dziedzinie trzy projekty, referent wskazał, iż taryfy celne, będące wyrazem najrozmaitszych tendencyj, trudno jest sprowadzić do jednego mianownika. Na uwagę zasługuje też fakt, że państwa, które podpiszą rozejm celny, zobowiążą się, iż żadne podwyżki cel, które miały miejsce, poczynając od 1 października ub. r., nie będą stosowane. W tej formie jest konwencja nie do przyjęcia dla Polski. Nowa bowiem taryfa celna, opracowywana już od kilku lat, zostanie wprowadzona w Polsce dopiero w przyszłym roku. Ponadto niektórym państwom trzeba będzie wymówić traktaty handlowe, dla nas bardzo niekorzystne. Wreszcie z niektóremi państwami pozostajemy w stanie beztraktatowym.

Należy zauważyć, że cła, mające charakter fiskalny, nie są objęte rozejmem i że w razie katastrofy rozejm celny zostaje zawieszony w danem państwie.

Wybitnie niepomyślnie dla Polski przedstawia się sprawa produktów rolnych, która nie ma być objęta rozejmem celnym. Przedstawiana też jest w rozejmie klauzula arbitrażowa, zgodnie z którą arbitraż rozpoczyna się od zwykłego sądu a kończy się w Trybunale Międzynarodowym w Hadze. P. dyr. Trepka w konkluzji stwierdził, że szereg powodów przemawia za tem, aby Polska narazie ustosunkowała się z rezerwą do rozejmu celnego.

Ostatnim referentem był p. dyr. St. Wartalski, który zobrazował prace Ligi Narodów w dziedzinie polityki handlowej, wskazując jednocześnie na liczne przeszkody, jakie istnieją w tym kierunku na terenie międzynarodowym.

Referent szczegółowo omówił sprawę świadectw pochodzenia, konwencji osiedlenia, protekcjonizmu pośredniego w rodzaju szykan weterynaryjnych itp., uwydatniając rolę, jaką odgrywa w dziedzinie konsolidacji stosunków gospodarczych w Europie Liga Narodów i Międzynarodowa Izba Handlowa.

M. G.

MINISTERJUM LOTNICTWA W GRECJI.

Grecja zamierza wzorem powojennej Italji i innych państw stworzyć oddzielne ministerjum lotnictwa, któreby zawiadywało lotnictwem wojskowem, handlowem i cywilnem. Nie jest jeszcze ustalona kwestja, czy zostanie mianowany specjalny minister lotnictwa, czy też funkcje ministra lotnictwa pełnić będzie z urzędu prezes Rady Ministrów.

Emigracja rosyjska w Polsce.

Emigracja rosyjska jest najliczniejszą emigracją polityczną w Polsce. Pod względem administracyjnym emigranci rosyjscy dzielą się na: emigrantów politycznych, korzystających z prawa azylu i Rosjan, mieszkających już dawniej w Polsce, ale nieposiadających jeszcze obywatelstwa polskiego; pierwsza grupa liczy około 15.000 osób, druga jest wielokrotnie liczniejszą.

Emigracja rozpoczęła się pod koniec 1918 r. i w 1919 r., natychmiast po upadku Kiereńskiego i po przewrocie bolszewickim znacznie wzrosła. Rok 1920 — to rok upadku armji Denikina, Kołczaka i Wrangla, a zarazem rok masowej, panicznej, chaotycznej emigracji, a raczej ucieczki z granic Rosji Sowieckiej. Po pewnym czasie z tej chaotycznej masy uchodźców zaczęła się wyłaniać emigracja polityczna w pełnem tego słowa znaczeniu. O ile bowiem do końca 1920 roku wszyscy niemal (z wyjątkiem „eserów") zajmowali w stosunku do Wrangla stanowisko przychylnie wyczekujące, to katastrofa jego rozbiła ten zgodny nastrój i usunęła przeszkody, hamujące wśród emigracji rozbieżność zdań. Utworzyły się odrazu trzy obozy: 1. monarchistów, 2. demokratów, 3. socjalistów.

Monarchiści wysunęli postulat powrotu do „Wielkiej Rosji", socjaliści wypowiedzieli się za rosyjską republiką socjalistyczną, natomiast demokraci ogłosili w warszawskim dzienniku „Swoboda" hasło „Trzeciej Rosji", t. j. nowej Rosji, równie dalekiej od dawnej monarchicznej, jak i od współczesnej bolszewickiej. Większość emigrantów rosyjskich w Polsce stanowią konserwatyści-monarchiści i monarchiści-absolutyści, występujący pod ogólną nazwą monarchistów.

Organu prasowego w Polsce monarchiści nie posiadają, natomiast w Warszawie wychodzi dziennik „Za Swobodu" (dawniej „Swoboda"), jako nieoficjalny organ ogółu emigrantów.

Drugą, mniej liczną grupę emigrantów rosyjskich stanowią republikanie-demokraci, zorganizowani jako „Rosyjski Związek Republikańsko-Demokratyczny", w którego skład wchodzi kilka grup demokratycznych, m. in. dwie najsilniejsze: demokratyczna grupa partji „Wolności Ludu" (założona w Warszawie 22 maja 1925 roku) i Trudowaja Krestjanskaja Partja „Krestjanskaja Rossija" (Włościańska Partja Pracy „Rosja Włościańska" — założona w Pradze Czeskiej).

Główne postulaty ruchu republikańsko-demokratycznego są następujące: 1. Republika demokratyczno-federacyjna. 2. Gwarancja swobód politycznych i obywatelskich. 3. Powszechne, czynne i bierne prawo wyborcze. 4. Zniesienie systemu gospodarki komunistycznej. 5. Uznanie dokonanego podczas rewolucji przejścia ziemi w ręce włościan.

Trzecią grupę emigrantów stanowią socjaliści. Prawicowi socjaliści należą do Republikańsko-Demokratycznego Związku; socjal-demokraci (mieńszewicy) wydają w Berlinie dwa własne pisma: „Socjalisticzeskij Wiestnik" i „Zaria". Socjal-rewolucjoniści (eserzy) tworzą dwie grupy, t. zw. „prawych" i „lewych eserów". W Polsce zarówno socjal-demokratyczni, jak i socjal-rewolucyjni emigranci rosyjscy stanowią znikomy odsetek (a może nawet promil) emigrantów rosyjskich.

Wyjaśnienia prawne.

JAK WYTACZAĆ NALEŻY AKCJĘ O WYŁĄCZENIE RZECZY Z POD ZAJĘCIA?

Weźmy przykład. Pan A. jest dłużnikiem pana B. na 1000 złotych. W mieszkaniu A. zajmuje jeden pokój sublokator C. W pokoju C. znajdują się własne meble sublokatora. Pewnego dnia komornik dokonał zajęcia w mieszkaniu A. za wspomniany dług na rzecz B. W toku zajęcia komornik opisał ruchomości, należące do sublokatora C. i wyznaczył licytację. C., chcąc ratować swe rzeczy przed sprzedażą z licytacji, musi wystąpić do sądu z akcją o wyłączenie.

W powództwie tem C. pozwać musi obie strony t. j. zarówno dłużnika A. jak i wierzyciela B. Dla uniknięcia sprzedaży swych rzeczy z licytacji C. żądać musi zabezpieczenia powództwa przez wstrzymanie licytacji, wyznaczonej na dzień X.

CZY SUKCESOROWIE PŁATNIKA PODATKU DOCHODOWEGO MOGĄ ŻĄDAĆ UMORZENIA WYMIERZONEGO IM OD DOCHODU ZMARŁEGO PODATKU?

W praktyce zaszedł taki fakt pan X., agent giełdy, zmarł w początkach stycznia 1929 r., wykupiwszy już w toku choroby świadectwo przemysłowe na rok 1928. Po śmierci X. urząd skarbowy przesłał sukcesorom nakaz płatniczy podatku dochodowego za rok 1929, czyli z dochodu, osiągniętego przez ich zmarłego ojca. Ponieważ wymiar podatku zgodny był z zeznaniem o dochodzie, złożonym przez sukcesorów, przeto odwołania wnieść nie było można.

Sukcesorowie wystąpili jedynie do Izby Skarbowej w trybie łaski o 1. zarachowanie wpłaty za niewykorzystane świadectwo przemysłowe na poczet podatku dochodowego, oraz 2. o umorzenie reszty należności z racji ich ubóstwa.

Podanie to zostało przez właściwą instancję załatwione przychylnie.

CZY WŁADZA ADMINISTRACYJNA JEST ZWIĄZANA ORZECZENIEM NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO?

Weźmy przykład z praktyki podatkowej. Obywatel zaskarżył decyzję komisji szacunkowej urzędu skarbowego, która ustaliła mu wymiar podatku obrotowego na 10.000 zł. W odwołaniu powołał się na swe księgi handlowe, które ustalają podstawę wymiaru znacznie niższą, aniżeli ta, którą przyjął urząd.

Komisja odwoławcza przy Izbie Skarbowej odwołanie odrzuciła, przechodząc do porządku dziennego nad zaofiarowanym dowodem z ksiąg handlowych. Powyższą nieprawidłowo zapadłą decyzję II-ej instancji naskutek skargi płatnika uchylił Najwyższy Trybunał Administracyjny. W tym stanie rzeczy sprawa wraca ponownie do Izby Skarbowej, która w myśl art. 5 ustawy o Trybunale Administracyjnym obowiązana jest wydać nową decyzję.

Artykuł 5 w tej materji zarządza: „Władza, której zarządzenie lub orzeczenie zostało uchylone przez Trybunał, obowiązana jest w ciągu dni 30 od doręczenia jej wyroku wydać nowe zarządzenie lub orzeczenie w tej sprawie. W tym wypadku jest ona związana zapatrywaniami, zawartemi w wyroku Trybunału".

Jak z powyższego wynika, władza w nowem postępowaniu wymiarowem obowiązana będzie wziąć pod uwagę księgi, złożone przez płatnika.

CZY OSKARŻONY W PROCESIE KARNYM MA OBOWIĄZEK POWIADAMIANI ASĄDU O ZMIANIE SWEGO ADRESU?

Weźmy dla przykładu proces karny o kradzież. Oskarżony na rozprawę w pierwszym terminie stawił się i udzielał wyjaśnień. Sprawa uległa odroczeniu z powodu konieczności wezwania dotatkowych świadków.

W drugim terminie rozprawy oskarżony nie stawił się, wezwanie mu nie zostało doręczone z powodu wyprowadzki z domu, w którym uprzednio zamieszkiwał. W tej sytuacji sąd nie ma obowiązku odraczania sprawy, lecz sprawę rozpoznaje na mocy art. 204 kodeksu postępowania karnego.

Art. 204 zarządza: „Jeżeli strona, której doręczono wezwanie na rozprawę główną zmieniła następnie miejsce zamieszkania i nie zawiadomiła o tem sądu, to wezwanie, wysłane pod jej ostatnim znanym adresem uważa się za doręczone".

K. Kl.

JAKICH JĘZYKÓW OBCYCH UCZĄ SIĘ DZIECI W AMERYKAŃSKICH SZKOŁACH?

Przed wojną światową najbardziej rozpowszechnionym językiem obcym w szkołach amerykańskich był język łaciński, równouprawniony przez władze szkolne z językami nowożytnemi. Drugim z kolei językiem był niemiecki, a dopiero w dalekim odstępie przypadały inne języki, jak francuski, hiszpański i włoski. Po wojnie stosunki się zmieniły, wprawdzie język łaciński jeszcze jest ciągle uprzywilejowany przy wyborze, spadła natomiast gwałtownie liczba dzieci, uczących się języka niemieckiego. Przeprowadzona niedawno statystyka dała następujące rezultaty: języka łacińskiego uczy się 790.000 dzieci, francuskiego — 440.000, hiszpańskiego — 305.000, niemieckiego 35,000. Na silny bardzo wzrost liczby uczniów, wybierających język hiszpański, wpłynął rozwój stosunków gospodarczych z krajami Ameryki Południowej.

CZY I KIEDY ŻĄDAĆ MOŻNA WSTRZYMANIA EGZEKUCJI SUMY PODATKOWEJ PO WNIESIENIU SKARGI DO NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO.?

Weźmy wypadek z praktyki. Właścicielowi młyna, panu A., przerabiającego zboże dla rolników, komisja szacunkowa urzędu skarbowego ustaliła podstawę wymiaru podatku obrotowego na 10 tys. złotych. Od powyższej decyzji przewodniczący komisji szacunkowej odwołał się do Izby Skarbowej z żądaniem podwyższenia podstawy wymiaru do 50 tys. zł. W odpowiedzi na odwołanie przewodniczącego komisji płatnik odwołał się również do Izby Skarbowej z żądaniem redukcji wymiaru przy jednoczesnem powołaniu się na dowody ze świadków i ksiąg handlowych. Komisja odwoławcza Izby Skarbowej uwzględniła odwołanie przewodniczącego komisji szacunkowej, podwyższyła wymiar podatku panu A., odrzucając powołane przezeń dowody.

Podatnik A. zaskarżył decyzję II-ej instancji jako zapadłą w sposób niezgodny z przepisami o postępowaniu wymiarowem do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Jednocześnie na zasadzie art. 4 ustawy o Trybunale Administracyjnym, A. wystąpił do Izby Skarbowej o wstrzymanie egzekucji co do zaskarżonej sumy. Wymieniony artykuł 4 zarządza: iż władza winna żądaniu wstrzymania zarządzenia zadośćuczynić, o ile względy publiczne nie stoją na przeszkodzie, a skarżący mógłby w razie wykonania ponieść szkodę niepowetowaną. A. zatem po wniesieniu skargi do Trybunału można uzyskać wstrzymanie egzekucji podatkowej, o ile podatnikowi groziłaby przez zapłacenie tej kwoty ruina i o ile istnieją dane, uzasadniające uchylenie zaskarżonej decyzji przez Trybunał.

Obwieszczenie.

W czwartek, dnia 27 lutego b. r. odbędzie się w Nowem

Jarmark kramny, bydlęcy i na konie.

Nowe, dnia 20 lutego 1930 r.

Burmistrz.

Za okazane dowody współczucia z powodu śmierci mojej najukochańszej żony i drogiej naszej matki, oraz za udział w pogrzebie drogiej Zmarłej, także za złożone na jej grobie tak liczne wieńce i kwiaty, składamy krewnym, znajomym, nauczycielstwu i szkole, na tej drodze nasze najserdeczniejsze

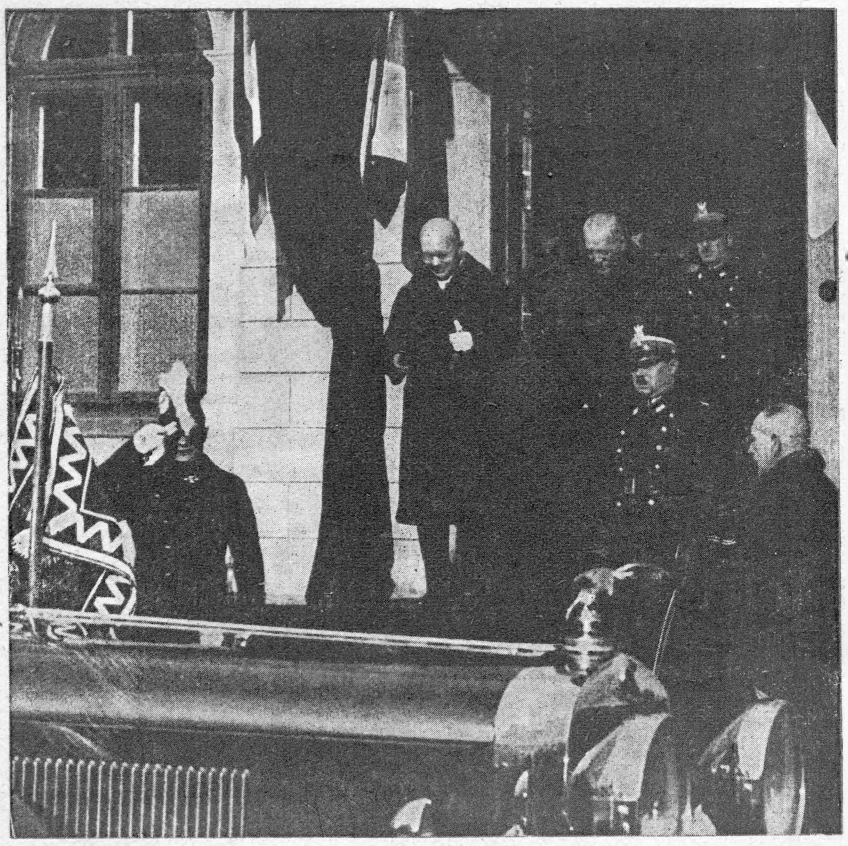
Bóg zapłać.

Jakób Lisewski z dziećmi.

Nowe, w lutym 1930 r.

NASZ DODATEK ILUSTROWANY

NIEDZIELA, 23 LUTEGO 1930 r.

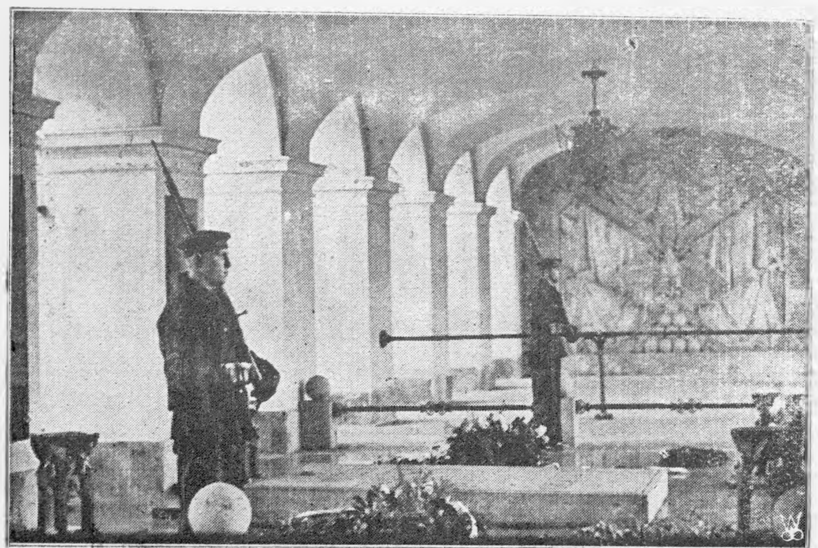

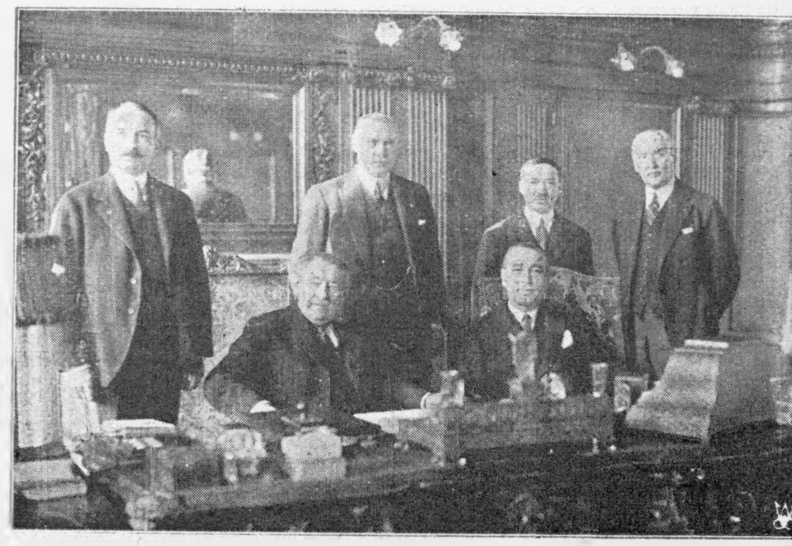

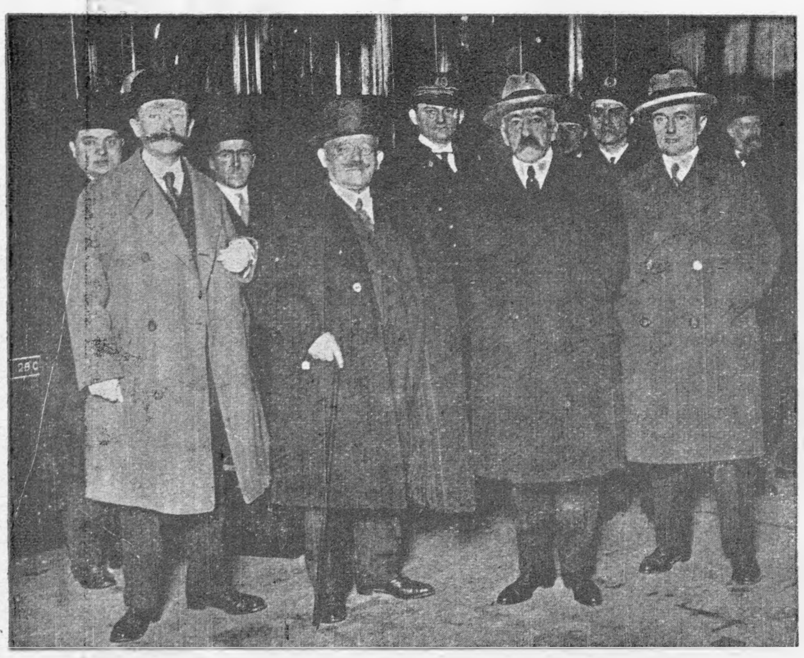
Z pobytu Prezydenta Estonji w Warszawie: 1) Dostojny Gość opuszcza dworzec główny. 2) Prezydent Estonji składa wieniec na grobie polskiego Nieznanego Żołnierza. 3) Nuncjusz papieski i dyplomaci, którzy przybyli na wielki obiad, wydany na Zamku. 4) Prezydent Estonji w Wilnie w otoczeniu przedstawicieli duchowieństwa i władz państwowych. 5) Dziennikarze warszawscy podejmowali w salonach Hotelu Europejskiego swych kolegów estońskich.

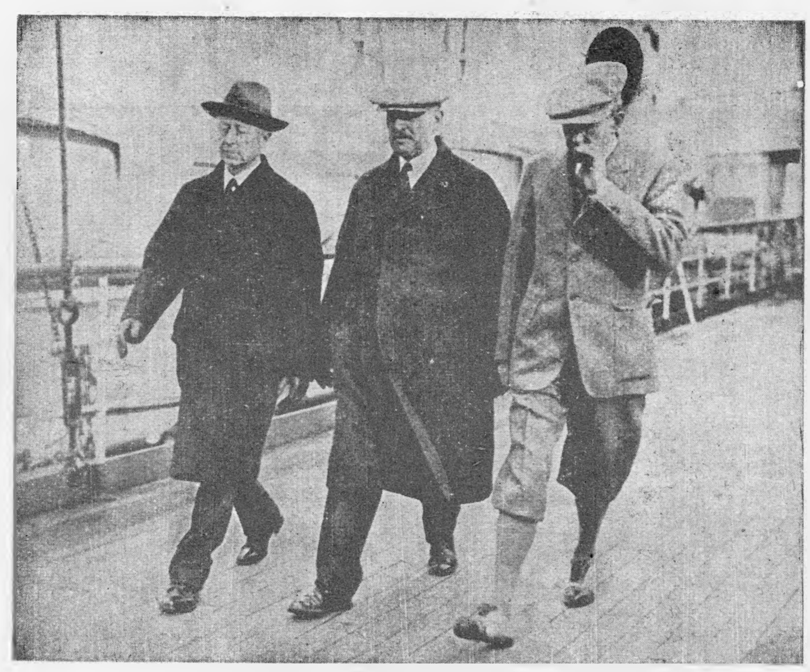
Warta marynarska na Grobie Żołnierza Nieznanego w dniu 10-ym lutego.

Minister Briand i ambasador Turcji Fethi-bej podpisują układ przyjaźni

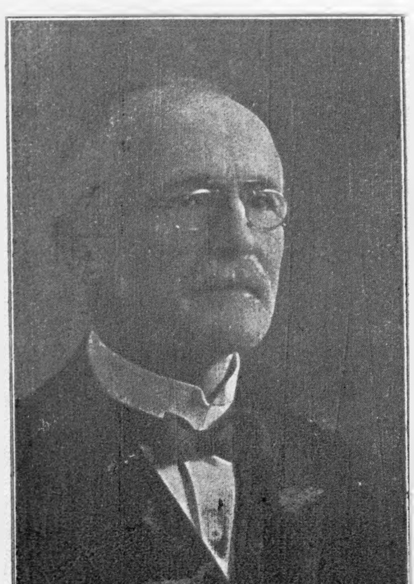

Grupa delegatów francuskich na konferencję morską z admirałem Violette i ministrem G. Leygues na czele.

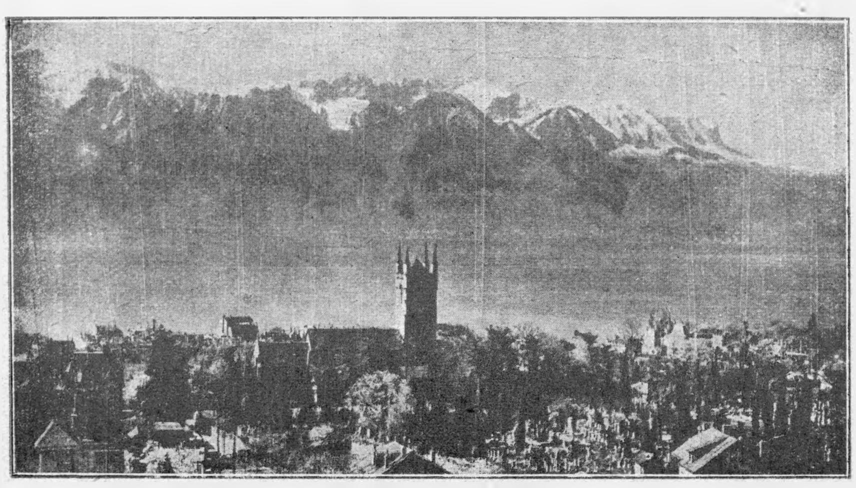

Delegaci Stanów Zjednoczonych Washingtonu p.p. Adams i Stimson z ministerstwa marynarki i senator Reed David.

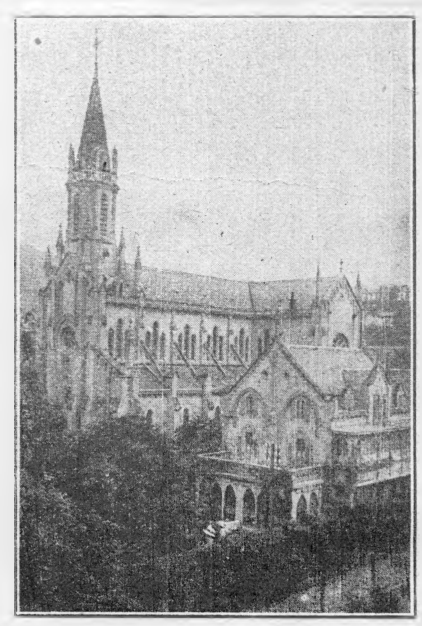
Przyjaciel Polski w Vevey

Długoletni prezydent m. Vevey, Eugenjusz Couvreu.

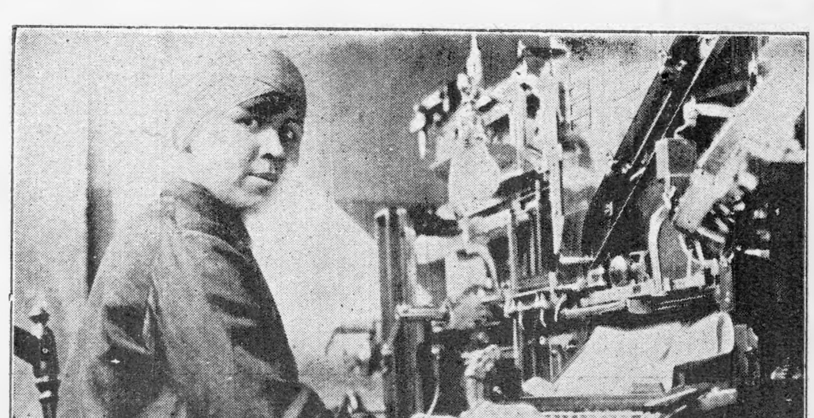
Vevey. Kościół św. Marcina i Alpy Sabaudzkie.

Kościół katolicki w Vevey.

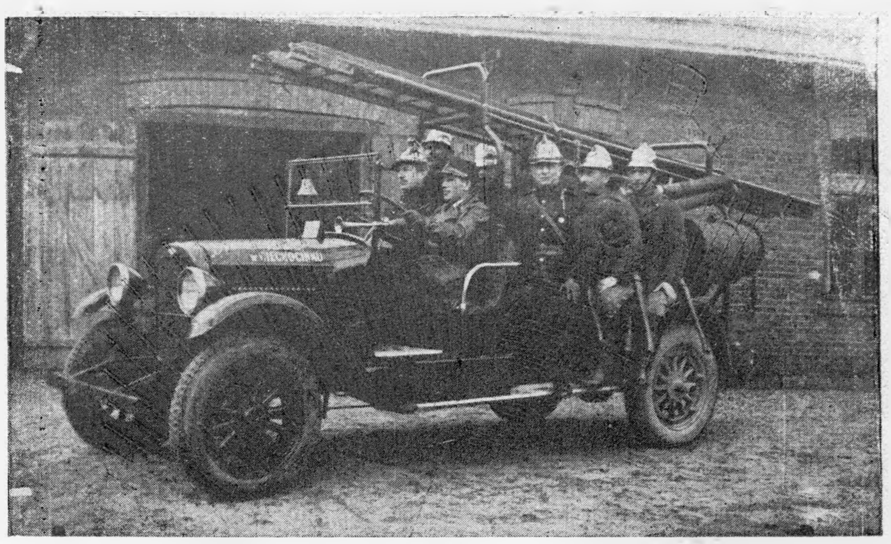
Samochód, na którym M. Dore uzyskała I nagrodę dla pań.

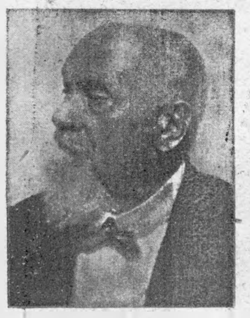
Turczynki pracują zawodowo. Kobieta-zecer w drukarni przy linotypie.

Poświęcenie wodociągów miejskich w dniu 5 lutego 1930 r. w Gdyni.

Autopogotowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Ciechocinku (pow. nieszawski)

Ś. p. inż. Gustaw Kamiński, popularny pisarz, zmarł w sędziwym wieku. Zmarły pozostawił po sobie głęboki żal społeczeństwa, któremu przez całe życie dzielnie służył.

Publicysta francuski, Leon Daudet, który niedawno został ułaskawiony i powrócił z wygnania, rozpoczął energiczną akcję w związku z tajemniczem zniknięciem gen. Kutiepowa.

Pierwsza wycieczka zagraniczna, organizowana przez L. O. P. P. Goście zwiedzili tym razem Wiedeń.

P. Haruko Sumida została wybraną ogromną większością głosów na miss Japonje 1930 r.

W naszej stolicy zimowej, Zakopanem, zdobyła I nagrodę, jako miss Zakopane, p. Eugenja Janiszewska.

Infantka Marja Krystyna zaręczyła się z księciem rumuńskim, młodszym synem ś. p. króla Ferdynanda.

Książę regent rumuński, Mikołaj, zaręczony z Infantką Hiszpańską, W. Ks. Marją Krystyną.

Gwiazdy sceny „Morskie Oko" w Warszawie, pp.: Karlińska i Piaskowska.

Ruchawka w Stanach Zjednoczonych. Komuniści, oburzeni postępowaniem policji, wystąpili z demonstracją, która została usmierzona przy udziale wojska.

Leonard Seppala, słynny kierowca polarnych zaprzęgów psich, otrzymał pierwszą nagrodę na Dogderby w Poland Springs, osiągając szybkość 50 mil w 4 godz. 16 m. 54 sek.

Maori — romantyczne plemię Nowej Zelandji.

Wojownicze plemiona „Maori" imponują nietylko Anglikom, ale nawet Amerykanom. Na zdjęciu widzimy pierwsze od góry: Paora Tamati jest artystą rzeźbiarzem, którego dzieła budziły powszechny zachwyt na wystawie w San Francisco, (grający na piszczałce) Patili Warbick, odtwórca głównej roli w filmie Uniwersalu, ukończył studja uniwersyteckie. U dołu święty starzec — Tabu, którego nikt nie śmie dotknąć, karmiony przez wyrostka.

Królowa Reduty, p. Zofja Ślaska, artystka teatrów szyfmanowskich w Warszawie.

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska", Warszawa, Szpitalna 12.